

1. Kim davet edildi? Tanrı davetlilere istisna yapmaz. Tanrı'nın hepimize değer verip onun davetine gelmemizi istemesi bu davetiyenin akıl alması güç olduğunu belli eder. O ne soyumuzu, nede mesleğimizi, ne hangi millettten olduğumuzu, nede tenimizin rengini, ne yaşımızı, nede eğitim seviyemizi sorar. Böyle geniş kapsamlı düşünce hiçbir yerde yoktur.

2. Kaç kere davet edildik? Onun daveti bir davetle kalmaz. Tanrı tekrar tekrar davet eder. İncil'deki benzetmede davet üç keredir. Kurtuluşa götüren çağrının özel önemi bugündür: *„Bugün O'nun sesi ni duyarsanız, atalarınızın başkaldırdığı, çölde O'nu sınıadığı günkü gibi yüreklerinizi nasırlaştırmayın”* (İbraniler 3,7,8).

3. Nasıl davet edileceğiz? Luka 14 ayetindeki üç davetin aciliyeti oldukça yükselmektedir. Önce şöyle yazılıdır: *„Buyurun, her şey hazır!”* (Luka 13,17), ikinci davetiyede aciliyeti artar: *„Koş ve buraya getir!”* (Luka 13,21), son davetiyede ise *„zorla!”* (Luka 14,23) der. Yeni Antlaşma 'da Grekçe „anagkazo” kelimesi, beş kere *„zorla”*, dört kere de *„buyurmak”* anlamında toplam dokuz kere kullanılmıştır. Bu davetiyelerin arkasında çekingen ricadan daha fazla bir talep yatar. Hizmetçi orada bütün şahsiyetini, insanları teşvik etme kabiliyetini kullanıp gerçek, sevgi, yumuşaklık, kibarlık, ısrar ve sabırla, hatta bazen çok iyi anlaşılır bir dilde, insanları cehennem uyarısıyla cennete davet eder.

4. Davete gelenlerin sayısı ne kadar? İncil'deki benzetmede ne yazık ki, bütün davetliler daveti prensip icabı kabul etmiş olsalar da, hayatlarında yanlış öncelikler yüzünden ret etmişlerdi. Ne kadar trajik olsa bile, Luka 14,24 ayeti daveti reddedenlerin acı gerçeğini gözler önüne serer: *„Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.”* Davet edilmişlerdi,

ama davete gitmediler. Şimdi ise şölen onlarsız olacak. Onlar sonsuza dek dışarıda kalacaklar. İncil bu sonsuz yitikliği cehennem olarak tanımlar. Tanrı'nın daveti bugün hepimiz için geçerlidir. Kararınız nasıl? Şölen masası her durumda dolu olacak. İncil Tanrı'nın önceden bildiği tamsayıdan söz eder. Son boş yer dolduğu zaman, hiçbir davetiye gönderilmeyecek. Yeremya 8,20 ayetinde ise bu sahne hasat günü olarak açıklanmıştır: *„Ürün biçme zamanı geçti, yaz sona erdi, biz ise kurtulmadık”* diye haykırıyorlar.

5. Neden davet edildik? Tanrı'nın bizi davetinin nede-nini hemen 1. Yuhanna 4,16 ayetinde bulabiliriz: *„Tanrı sevgidir.”* O'nun karakteri sevgi ve O'nun sevgisi bütün insanlardaki sevgilerin kaynağıdır. Yeremya 31,3 ayetinde Tanrı bize doğrudan hitap eder: *“Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim. Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.”* İlâveten Tanrı resmen ilanında şöyle der: *„Varlığım hakkı için diyor egemen Rab, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün!”* (Hezekiel 33,11).

6. Davet nasıl kabul edilecek? Cennete giriş biletinden Mesih Jesus Christus sorumludur, çünkü *„Tanrı Mesih'i kaniyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu”* (Romalılar 3,25) ve *„Benim aracılığım olmadan kimse Baba'ya gelemmez”*

(Yuhanna 14,6) diye açıklar. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır (1. Yuhanna 1,9). Duayla günahlı yaşantımızı ve suçlarımızı Mesih'e teslim etmekle Tanrı'nın davetini kabul etmiş oluruz. *„Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi”* (Yuhanna 1,12).

Sadece bize hediye edilen temiz düğün giysisi ile cennete girmemiz mümkündür (Matta 22,11; Vahiy 3,4; 7,9,14 ve 19,8). Tanrı'nın sevgisi evrenseldir. O'nda yan tutan, önyargılı ve sempatiye göre seçim yapan sevgi yoktur. Sevgisiyle herkesi kabul eder. O'nun sevgisinin kapsamı kavranamayacak kadar büyüktür, ama İncil O'nun sevgisinin sınırlı olduğunu da gizli tutmaz. Davetiyeyi kabul etmeyen, Mesih Jesus Christus'a güvenmeyen sonsuza dek yitik kalacaktır. Tanınmış Hollandalı Hristiyanlık hakkında yön gösterici kitapların yazarı Corrie ten Boom (1892-1983) isabetlice *„Tutsakları Özgür Bırakır”* adlı eserinde şöyle yazar:

„Hepimiz cennete
Sağlıksız
Meteliksiz
Şöhretsiz
Zekâsız
Bilgisiz
Güzelliksiz
Dostsuz
ve nice 10 000 şaysız gidebiliriz, ama Mesih Jesus Christus'suz cennete gidemeyiz.”

Bu yazıyı okuduktan sonra, kurtuluşunuz için tek yolun Mesih Jesus olduğunu anladıysanız ve O'nun yolunda gitmeye bütün kalbinizle karar verdiyseniz, o zaman aşağıdaki dua ile O'nu kabul edebilirsiniz.

„Mesih Jesus Christus, bugün sadece Sana iman sayesinde cennete girebileceğimi öğrendim. Cennete

Sen'inle olmak istiyorum. Beni bütün günahlarımdan ötürü gideceğim cehennemden kurtar. Beni de sevdiğin için çarmıhta benim günahlarımın bedelini de ödedin. Günahlarımın hepsini görüyorsun ve hatta çocukluğumdan beri. Bildiğim ve çoktan unuttuğum günahlarımın hepsini biliyorsun. Kalbimin her kıpırtısını bile. Önünde açık bir kitap gibiyim. Bu durumda cennete senin yanına gelemem, çünkü şimdiye kadar hayatımı sensiz geçirdim. Rica ediyorum, lütfen beni üzen günahlarımı affet. Hayatıma gir ve onu yenile. Senin gözünde yanlış olan davranışlarımı bırakıp bana Sen'in lütfunu getiren yeni alışkanlıklar edinmeme yardımcı ol. İncil'deki sözlerini anlamama yardımcı ol. Bana söylemek istediklerini anlamama yardım et ve bana Sen'in beğendiğin itaatkâr bir kalp ver. Şu andan itibaren Rabbim ol. Sen'in yolunda gitmek istiyorum. Hayatımın her alanında gitmem gereken yolu göster. Duamı duyduğun için ve şimdi Sen'inle cennette olacak Tanrı'nın çocuğu olduğum için teşekkür ederim. Amin.”

Müdür ve Profesör Dr. Mühendis
Werner Gitt

Orijinal başlık: Die größte Einladung
Yazarın web sayfası: www.wernergitt.de
Tercüme: Jasmin Yıldız

Yayımcı: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 128-7 – Türkisch/Turkish – 4th edition 2020

En Büyük Davet

Bize gelen aşk mektubu

WERNER GITT

En Büyük Davet

Bize gelen aşk mektubu

Sevgi dolu özel davetiye mektubuna kim sevinmez? İncil'in bize yazılmış Tanrı'nın mektubu olarak tanımlayabileceğimizi biliyor muydunuz? Orada Tanrı bize özel davetiyesinin içeriğini beyan eder.

İncil'deki gerçekler hakkında zaman zaman coşkulu tartışmalar olur. Tanrı'nın sözü şahsi hitap olarak bize ulaşmadığı sürece, İncil'in kökeni ve özelliği hakkındaki bütün tartışmalar sonuçta değersiz kalır. Hatta İncil'i kısaca gözden geçirenlere bile, Yeni Antlaşma'nın mektup şeklinde yazıldığı göze ilişir. Onun 27 ayetinden 21 tanesi mektup olarak adlandırılmıştır. Örneğin: Romalılara Mektup, Korintlilere Mektup, Galatyalılara Mektup gibi. Luka'nın Sevindirici Haber'inin ilk başlangıç bölümü ve Elçilerin İşleri ayetinde de görüldüğü gibi mektup şeklinde yazılmıştır. Ve hatta İncil'in son ayetinde de birkaç kısa mektup Yedi Kiliseye Selam mektubu olarak bilinir (Vahiy 2 ve 3). Jesus Christus'un Sevindirici Haber'inin mektup şeklinde yazılmış olması tesadüf olamaz. Mektup ne kuru formül kitabı nede tatsız kanun kitabıdır, ne can sıkıcı ders kitabı, nede

gerçeklerin sıralandığı ansiklopedidir. Mektup şahsa hitaben yazılı seven birinin yolladığı özel haberdur. Birbirini sevenler ve kıymetini bilenler kalplerinin kıpırtısını bile bu yolla duyurmayı seçerler. Birbirini anlayarak sevinç ve kederi mektupla paylaşmak onun özelliğidir. Mektup özel ilgi ve sevginin işaretidir. Yeni Antlaşma ve hatta bütün İncil Tanrı'nın bize aşk mektubu olarak okunmasını gerektirir. Tanrı bizi sevip şahsen tanır. Ondan ötürü O sözleriyle bize mektup şeklinde hitap eder.

- O ürkekliğimizi bilip ne zaman ilgi, teselli ve cesarete ihtiyacımız olduğunu anlar.
- O tehlikede olduğumuzu bilip uyarır, doğrultur ve yol gösterir.
- O suç ve günahlarımızın verdiği sıkıntıyı bildiği için, bize şahsen af teklifinde bulunur.
- O biz insanların amaçsız şaşkın şaşkın dolaştığını bildiği için, sonsuza götüren amacı gösterir.
- O bizim yitikliğimizi bildiği için öldükten sonra sonsuz yaşamı teklif eder.

O'nun sözü bize kesin, direkt ve hayati yardımcıdır. O'nun sözleri seven bir kalple ve dua edercesine okunmalıdır. İncil'i böyle ele alanlar, Tanrı'nın lütfunu göreceklerdir. Tenkit ve mızızlanırcasına onu okuyanlar hava alırlar.

Tanrı'nın dileği

Bu mektubun eser sahibi, Tanrı'nın bize onu yollamasının bir tek nedeni vardır: İlk günden beri O'ndan uzaklaşmış insanları kendisine yaklaştırmak. O hiç kimsenin yitirilmesini istemeyerek Golgota'daki çarmıh ile dünyanın **en büyük kurtuluş girişimini** başlatmıştı. Baba'ya götüren köprü Mesih Jesus Christus sayesinde yapıldı. Şimdi O aramızda yol gösterenleri arıyor. O'nun başkalarına şahitlik edecek nasıl kurtulduklarını anlatan elemanlara, sevinç asistanı olmak isteyen, dua

eden ve ruhi yardımcılara gereksinimi var. Korku, çaresizlik, yılgınlık ve çözümsüzlük dolu dünyada ümit getirenlere gereksinimi var. Nefret, kavga ve savaşın hâkim olduğu bu dünyada O'nun sevgisini kalbinde taşıyanlara gereksinimi var. O çevresinde Sevindirici Haber'i duyuran ve dünyanın sonuna kadar giden misyonerleri arar. Öğretmen, çoban ve evangelistleri arar. O konuşmacı ve sözünün yazarlarını arar. Kısacası: Tanrı'nın işsizleri yoktur; herkes onun için gereklidir.

Mektubun göndereni yanıtımızı bekliyor

Bir mektubu yolladıktan sonra nasıl da sabırsızca yanıt bekleriz! Tanrı da öyle! O bize olan sevgisini sadece bir mektup yazısıyla değil, eylemi ile de ortaya koydu.

Günahlarımızın fidyesi çok yüksekti: „Mesih Jesus Christus, Babamız Tanrı'nın isteğine uyararak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti“ (Galatyalılar 1,4). Biz, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtulduk (1. Petrus 1,19). İbranilere Mektup bizi ciddiyetle düşünmeye sürükler: „ Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz?“ (İbraniler 2,3). Bu demek ki, Tanrı

özel yanıtımızı bekliyor. O'nun kurtuluş teklifine ne diyoruz? Bir dua ile O'na mektubunun bize ulaştığını söyleyebiliriz. Tanrı'nın Mesih Jesus yoluyla bize uzattığı kolunu tutup bizi kurtuluşa götüren adını çağırıyoruz (Romalılar 10,13). Teşekkür ve övgü ile O'nun sözlerini aldığımızın işaretini veriyoruz. O'nun sözlerini sürekli okumakla (Yeşu 1,8) ve hayatımızı ona göre yönlendirmekle kendimiz mektup gibi olabiliriz ki, başkaları tarafından bile okunabiliriz:

„Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhuyla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır“ (2. Korintliler 3,2-3).

İsteriz ki, „okunabilen hayatımız“ başkalarını davete çağıran Tanrı'nın Mektubu olsun. İncil'i sadece Tanrı'nın bize yazdığı aşk mektubu olarak okuduğumuz zaman, O'na yakın ilişkide olabiliriz. Bilmek iyidir, ama sevgi daha iyidir. Tanrı'nın bu ilişkisi hakkında Mesih Jesus Yuhanna 10,27-28 ayetinde şöyle der: **„Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. İyi çobanın sesini duyan onun eşsiz olduğunu bilir. O çobanın peşinden gidenler ölümden yaşama girmişlerdir. Onlara sonsuz yaşam verilmiştir.“**

Bekleniyoruz!

Ömrümüz boyunca birçok davetiye alırız. Çocuklukta bu davetiyeler doğum günü ile başlar. Büyüdüğümüz zaman ise doğum günü partisi, jübile, ev inşa töreni, bahçe partileri ve düğün gibi bin bir çeşit partiye davet ediliriz. Bunun yanında çok nadir rağbetli davetiyeler de vardır: Devlet kabulü, Nobel ödülü daveti ve taç giyme töreni de bunlardan birkaçıdır. Söylenebilir ki, bu törenler

- Çok kısa sürerler; genellikle bir gün ve hatta bir akşam.
- Ne kadar yegâne olurlarsa, davetler de o kadar önemlidir.
- Davet edilenlerin sayısı ise sınırlıdır.

İncil'de de bir şölene davetten söz edilir. Diğer bildiğimiz şölenlere nazaran bu şölen sonsuza dek sürecektir. Davet eden ise en yüksek ve en büyüktür ki, o da Tanrı'mızın kendisidir. Tanrı büyük bir düğün şöleni, yani sevinç şöleni düzenler. Cennetin özelliği sonsuz sevinç ve sonsuza dek Tanrı ve Mesih Jesus'la birlikte olmaktır. Cennet hiç bir zaman dünyevi birlik, politik halk birliği, evrensel açıdan kurulmuş devlet sistemi veya manastırda dervişlik yaşamı değildir. Bütün bu saydıklarımız insanların uydurdıkları düşüncelerdir. Tanrı bize hayatı bütünü hediye etmek ister. Bu dünyada hayatın tadı cennetin güzelliğine bir işarettir ki, cennetin tasvir edilemeyecek kadar harika oluşunu Pavlus sadece şu sözlerle açıklayabilmişti: **„Tanrı'nın O'nu sevenler için hazırladıklarını hiçbir göz görmedi, hiçbir kulak işitmedi ve hiçbir insan yüreği kavramadı“** (1. Korintliler 2,9).

Luka 14, 16-21 ayetinde Tanrı'nın bizi cennete daveti bir benzetme ile anlatılmıştır.

